

съществование , а Хаджи Ничо се печѣлилъ и печѣлилъ.

Единъ изъ старите бѫлгаре поискалъ да даде пари за черкова и училище, но тие да са направать при животътъ му. Хаджи Ничо му земалъ парите и захваналъ да тѣрси мѣсто, на което да бѫде изградена черковата и училището; той намѣрилъ едно празно мѣсто, купилъ го, главилъ майсторе, но се чѣкалъ нѣщо си и не захващалъ зданието; а когато бѫлгаринътъ захваналъ да пита Нича, защо той не гради черковата , то Ничо намѣрилъ причина да са скара съ сайбиятъ на мѣстото, и повлѣкалъ съ него такавъ дѫлгъ съдебни процесъ, щото не само единъ старъ бѫлгаринъ би умрѣлъ отъ старость , дорде той да са свѣрши , но и самъ Хаджи Ничо ималъ време да остане и да побѣлѣ.

Когато Хаджи Ничо не билъ въ сѫстояние да убѣди старите бѫлгаре, за да